

Ἡ ἐν πανομοιότηπῳ ἐκδιδομένη ἐνταῦθα δίγλωσσος, Φοινικικὴ καὶ Ἑλληνικὴ ἐπιτύμβιος ἐπιγραφή, εἶνε ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ στήλης λίθου ὑμηττίου τεθραυσμένης τὰ κάτω καὶ ἐχούσης γείσον καὶ ἐπίπεδον ἡμικυκλιοειδές. Ὑψος 4, 40, πλάτ. 0, 26, πάχ. 0, 04. Εὐρέθη ἐν Πειραιεῖ κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1884 παρὰ τὴν θέσιν τὴν κοινῶς λεγομένην *Κρεμμυδαροῦ* (Ἡετιώνεια). Ἄλλας δίγλωσσους ἐπιγραφὰς Φοινικικὰς καὶ Ἑλληνικὰς δηλ. ἐν Ἀττικῇ ἐπίσης εὐρεθείσας βλέπε ἐν C. I. G. ἀρ. 859, 894 καὶ ἐν *Annali d. Inst.* 1861 tav. d' Agg. M. N° 1 καὶ p. 322, πρὸς καὶ *Kekulé Theseion* σελ. 27 N° 57. Τὸ περιέργον δὲ εἶνε, ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. 859 ἐν C. I. G. ἐκδεδομένη εἶνε ὁμῶς νυμος τῆ ἡμετέρας, μολονότι τὰ Φοινικικὰ ἐκείνης γράμματα εἶνε διάφορα τῶν τῆς παρούσης καὶ ἐν δυσὶ στίχοις ἐγκεχαραγμένα. Ὁ γνωστὸς Σημιτιολόγος κ. Ernest Renan λαβὼν παρ' ἐμοῦ διὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς κ. Foucart πανομοιότυπον τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς μέλλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὴν μετ' οὐ πολὺ προσηκόντως.

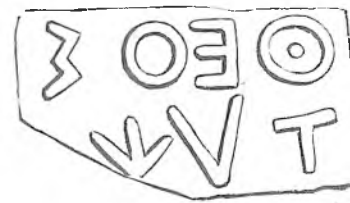
6

Ι Ε Ρ Ω Ν Α Ρ Τ Ε Μ . .
Ω Ρ Α Ι Α Ι

Ἰέρων Ἀρτεμ[ιδι]
ὠραία

Ἐπὶ βάθρου λίθου πεντελησίου ἔχοντος περίξ καὶ γείσον ὕψ. 0, 10, πλάτ. 0, 25, πάχ. 0, 10. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ βάθρου παρατηρεῖται ἀβαθὲς τετράγωνον κοίλωμα καὶ τύπος μικροῦ ποδός. Εὐρέθη παρὰ τὴν Α' δημοτικὴν σχολὴν τῶν ἀρρένων κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1882. Πιθανῶς ἡ ἀναθηματικὴ αὕτη ἐπιγραφή ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐν Πειραιεῖ ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, ἧς τὸ ἐπίθετον ὠραία πρωτοφανές.

7

Θεός
Τύχα.

Ἐπὶ τεμαγίου κεραμίδος εὐρεθείσης ἐν Πειραιεῖ παρὰ τάφον ἀρχαῖον ἐν ἐκτύποις γράμμασιν, ἀποδοθείσιν ἐνταῦθα πανομοιότυπως ἐν μικροτέρῳ δὲ μεγέθει. Τοιαῦτα καὶ παρόμοια γράμματα ἀπαντῶσι καὶ ἐπ' ἄλλων κεραμίδων, τῶν ὁποίων πλείστας κέκτηται τὸ μουσεῖον τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας.

Ἐν Πειραιεῖ τῆ 9 Ἰουνίου 1884.

ΑΛ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ.

Παρὰ τὸ λεγόμενον Καλλιχρον φρέαρ, λεπτά τινα μόνον ἔξω τῆς Ἐλευσίνος καὶ ἐπὶ τῆς εἰς Θήβας καὶ Μέγαρα ἀγούσης, σκάπτων χωρικός τις τὰ θεμέλια τῆς οἰκίας του εὗρε τὸ ψήφισμα τοῦτο. Ἡ πλάξ πεντελικῆς λίθου οὕσα ἔχει ὕψος μὲν 0,63 μ., πλάτος 0,42 μ. καὶ πάχος 0,072 μ. περίπου. Εἶναι δὲ ἀποκεκρουσμένη μόνον εἰς τὰ κάτω, ἐν ᾧ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μόνον ὁ ρύπος καὶ

αἱ ἀπολιθώσεις καθιστῶσι γράμματά τινα ἀσαφῆ. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα εὐκόλως συμπληροῦνται, οὐχὶ ὁμῶς καὶ ἡ τελευταία λέξις ἐν στ. 11. Ἀλλὰ καὶ αὕτη θ' ἀναγνωσθῆ, ἐλπίζω, ὅταν προσεγγῶς ἡ πλάξ ἀγορασθεῖσα κατατεθῆ εἰς τὰς δημοσίας συλλογὰς ἀναμμένων δὲ νὰ καθαρισθῆ δὲν θέλω νὰ προτείνω ἐνταῦθα ὑποθέσεις περὶ τῆς πιθανῆς ἀναγνώσεως τῶν γραμμάτων τούτων ἡμεῖς μόνον, ὅτι

τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον γράμμα φαίνονται ὡς Α, Δ, Λ ἢ καὶ Μ. Τὰ λοιπὰ δύο εἶναι ἀμφίβολα. Ἴσως

ὑποκρύπτεται λέξις τις ἐξ ἧς θὰ μάθωμεν καὶ τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ στεφανουμένου Δαμασίου.

. . Λ . . Μ Α Χ Ο Ξ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Ξ Ε Ι Π Ε Ν Ε Π Ε
 . . . . Α Μ Α Ξ Ι Α Ξ Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Υ Θ Η Β Α Ι Ο Ξ Ο Ι Κ
 . < Α Ξ Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Κ Ο Ξ Μ Ι Ο Ξ Τ Ε Ω . Δ Ι Α Τ Ε Τ .
 . Ε Κ Ε Κ Α Ι Φ Ι Λ Α Ν Θ Ρ Ω Γ Ω Ξ Ε Χ Ε Ι Π Ρ Ο Ξ Π Α Ν .
 5 . Ξ Τ Ο Υ Ξ Ε Ν Τ Ο Ι Δ Η Μ Ο Ι Ο Ι Κ Ο Υ Ν Τ Α Ξ Κ Α Ι / * .
 . Ο Ξ Κ Α Ι Ο Ι Μ Α Θ Η Τ Α Ι Α Υ Τ Ο Κ Α Ι Δ Ι Ο Ν Υ Ξ . .
 . Ο Ι Ο Υ Ν Τ Ω Ν Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Ω Ν Ε Ξ Π Ρ Ο Υ Δ Α Ξ Ε . .
 Α Ι Ε Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ Η Θ Η Π Ρ Ο Ξ Τ Ο Υ Ξ Θ Ε Ο Υ Ξ Κ . .
 Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ Ο Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Κ Α Ι Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν . .
 10 . Ο Π Ω Ξ Ω Ξ Κ Α Λ Λ Ι Ξ Τ Α Γ Ε Ν Η Τ Α Ι Τ Α Δ Ι Ο Ν Υ .
 Ι Α Κ Α Ι Π Α Ρ Α Ξ Κ Ε Υ Α Ξ Α Ξ Τ Ο Ι Ξ Α Υ Τ Ο Υ Λ Ε Λ Η
 Ξ Ι Χ Ο Ρ Ο Υ Ξ Δ Υ Ο Τ Ο Ν Μ Ε Ν Π Α Ι Δ Ω Ν Τ Ο Ν Δ Ε Α Ν
 . Ρ Ω Ν Ε Π Ε Δ Ω Κ Ε Ν Τ Ε Ξ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Κ Α Ι Τ Ε Ι Κ Ο
 Ρ Ε Ι Κ Α Ι Τ Ο Ι Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ο Ι Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Ε Λ Ε Υ Ξ
 15 Ι Ν Ι Ο Ι Ξ Ε Ρ Α Ι Ν Ε Ξ Α Ι Δ Α Μ Α Ξ Ι Α Ν Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι
 Ο Θ Η Β Α Ι Ο Ν Ξ Ω Φ Ρ Ο Ξ Υ Ν Η Ξ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Ε Υ Ξ Ε
 Β Ε Ι Α Ξ Τ Η Ξ Π Ρ Ο Ξ Τ Ω Θ Ε Ω Κ Α Ι Ξ Τ Ε Φ Α Ν Ω Ξ Α Ι
 Α Υ Τ Ο Ν Χ Ρ Υ Ξ Ω Ι Ξ Τ Ε Φ Α Ν Ω Ι Α Π Ο Χ Δ Ρ Α Χ Μ Ω Ν
 Α Ν Ε Ι Π Α Τ Ω Δ Ε Α Υ Τ Ο Ν Ο Μ Ε Τ Α Γ Ν Α Ο Ι Ν Δ Η Μ Α
 20 Ρ Χ Ο Ξ Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ω Ν Τ Ω Ν Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Τ Ο Ι Ξ Τ Ρ
 Α Γ Ο Ι Δ Ο Ι Ξ Ο Τ Ι Ο Δ Η Μ Ο Ξ Ο Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Ω Ν . .
 . Φ Α Ν Ο Ι Δ Α Μ Α Ξ Ι Α Ν Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Υ Θ Η Β Α Ι Ο Ν
 Ξ Ω Φ Ρ Ο Ξ Υ Ν Η Ξ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Ε Υ Ξ Ε Β Ε Ι Α Ξ Τ Η Ξ
 Π Ρ Ο Ξ Τ Ω Θ Ε Ω Ξ Τ Ω Δ Ε Α Υ Τ Ω Ι Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ι Α Κ Α
 25 Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι Α Ω Ν Ε Ι Ξ Ι Ν Κ Υ Ρ Ι Ο Ι Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Ο
 Ι Κ Α Ι Α Υ Τ Ω Ι Ε Γ Γ Ο Ν Ο Ι Ξ Κ Α Ι Ε Α Ν Τ Ι Α Λ Λ Ο .
 Ο Υ Λ Η Τ Α Ι Α Γ Α Θ Ο Ν Ε Υ Ρ Ε Ξ Θ Α Ι Π Α Ρ Α Τ Ο Υ Δ Η
 Μ Ο Υ Τ Ο Υ Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Ω Ν Κ Α Ι Ε Π Ι . Ε Λ Ε Ξ Θ Ω .
 Υ Τ Ο Υ Ο Δ Η Μ Α Ρ Χ Ο Ξ Ο Α Ε Ι Δ Η Μ Α Ρ Χ Ω Ν Ο Τ Ο Υ Α
 30 Ν Δ Ε Η Τ Α Ι Ε Λ Ε Ξ Θ Α Ι Δ Ε Α Υ Τ Ι Κ Α Μ Α Λ Λ Α Ο Ξ Τ Ι
 Ξ Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Ξ Ε Τ Α Ι Ο Π Ω Ξ Α Ν Α Ν Α Γ Ρ Α Φ Ε Ι Τ Ο
 Δ Ε Τ Ο Υ Η Φ Ι Ξ Μ Α Κ Α Ι Ξ Τ Α Θ Ε Ι Ε Ν Τ Ω Ι Δ Ι Ο Ν Υ
 . Ι Ω Ι Ε Ι Ξ Δ Ε Τ Η Ν Α Ν Α Γ Ρ Α Φ Η Ν Δ Ο Υ Ν Α Ι Δ Δ Ρ
 . Χ Μ Α Ξ Τ Ο Ν Δ Η Μ Α Ρ Χ Ο Ν Δ Ο Υ Ν Α Ι Δ Ε Ε Ι Ξ Ο . Ξ
 35 . Α Ν Δ Α Μ Α Ξ Ι Α Ι Η Δ Ρ Α Χ Μ Α Ξ Α Γ Ο Τ Ο Υ Κ Ο Ι . .
 . Α Λ Λ Ι Μ Α Χ Ο Ξ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Ξ Ε Ι Π Ε Ν Ε Π Ε
 . . Η Φ Ρ Υ Ν Ι Ξ Κ . Ξ Ο . Ρ Ω . Ο . Ο Ι . . . . .
 . . . . . Κ Ο Ξ . . . . .

[Κα]λ[λι]μαχος Καλλικράτους εἶπεν· ἐπε-
 ἰδὴ Δαμα[σ]ίας Διονυσίου Θηβαῖος οἶκ-

ήσ]ας Ἐλευσῖνι κόσμιός τε ᾧ[ν] διατετ[έ-]
 λ]εκε καὶ φιλανθρώπως ἔχει πρὸς πάντ-

5 α]ς τοὺς ἐν τοῖ δήμοι οἰκοῦντας καὶ [αὐ-]
 τ]ός καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ καὶ Διονύσ[ια
 π]οιούντων Ἐλευσινίων ἐσπούδασε[ν κ-]
 αὶ ἐφιλοτιμήθη πρὸς τοὺς θεοὺς κ[αὶ τ-]
 ὄν δήμον τὸν Ἀθηναίων καὶ Ἐλευσιν[ίω-]
 10 ν], ὅπως ὡς κάλλιστα γένηται τὰ Διονύ[σ-]
 ια καὶ παρασκευάσας τοῖς αὐτοῦ . . . .
 . Ἰ χοροὺς δύο, τὸν μὲν παιδῶν, τὸν δὲ ἀν-
 δ]ρῶν ἐπέδωκεν τετὶ Δήμητρι καὶ τετὶ Κό-
 ρει καὶ τοῖ Διονύσοι, δεδόχθαι Ἐλευσ-
 15 ινίοις ἐπαινέσαι Δαμασίαν Διονυσί-
 ο Θηβαῖον σωφροσύνης ἕνεκα καὶ εὐσε-
 βείας τῆς πρὸς τῷ Θεῷ καὶ στεφανῶσαι
 αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ Χ δραχμῶν·
 ἀνειπάτω δ' αὐτὸν ὁ μετὰ Γνᾶ[θ]ιν δήμα-
 20 ρχος Διονυσίων τῶν Ἐλευσίνι τοῖς τρ-
 αγοιδοῖς, ὅτι ὁ δήμος ὁ Ἐλευσινίων [στ-]
 ε]φανοὶ Δαμασίαν Διονυσίου Θηβαῖον

σωφροσύνης ἕνεκα καὶ εὐσεβείας τῆς
 πρὸς τῷ Θεῷ· ἔστω δὲ αὐτῷ προεδρία κα-
 25 ἰ ἀτέλεια ὧν εἰσιν κύριοι Ἐλευσίνιο-
 ι καὶ αὐτῷ (καὶ) ἐγγόνιοις, καὶ ἔάν τι ἄλλο [β-
 οὐλήται ἀγαθὸν εὐρέσθαι παρὰ τοῦ δή-
 μου τοῦ Ἐλευσινίων· καὶ ἐπι[μ]ελέσθω [α-
 ὑτοῦ ὁ δήμαρχος ὁ αἰεὶ δημαρχῶν ὅτου ἄ-
 30 ν δέηται· ἐλέσθαι δ' αὐτίκα μάλα ὅστι-
 ς ἐπιμελήσεται, ὅπως ἂν ἀναγραφῆί τό-
 δε τὸ ψήφισμα καὶ σταθεῖ ἐν τῷ Διону-
 σ]ίωι, εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν δοῦναι Δ δρα-
 α]χμὰς τὸν δήμαρχον, δοῦναι δὲ εἰς [θ]υ[σ]-
 35 ἰ]αν Δαμασίαι Η δραχμὰς ἀπὸ τοῦ κοι[ν]ῷ.
 Κ]αλλίμαχος Καλλιμαράτους εἶπεν· ἐπε-
 ιδ]ή Φρυνίσ[α]ς [Θή]ρω[ν]ο[ς]
 . . . . κοσ

X. ΤΣΟΥΝΤΑΣ.

ΠΤΥΚΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΟΝ

ΜΕΤ' ΑΝΑΓΛΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΕΓΧΑΡΑΚΤΟΥ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ.

(Ὅρα πίν, 6, 1. 2.)

Τὸ ἐπὶ τοῦ ἔκτου πίνακος ἐν τῷ πραγματικῷ αὐτοῦ μεγέθει ἀπεικονισμένον πτυκτὸν κάτοπτρον, ὅπερ εὐρέθη μὲν ἐν Κορίνθῳ, περιήλθε δὲ νεωστὶ ἐξ ἀγορᾶς εἰς κτήσιν τῆς ἡμετέρας Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, ἐκδίδομεν ἐνταῦθα ἐν ψευδαργυροτύπῳ εἰκόνη, γενομένη ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν πιστὴν ἀπεικόνισιν τῆς ἐξησκημένης χειρὸς τοῦ κ. Gil-lieron.

Τὸ κάτοπτρον τοῦτο ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ πώματος (πίν. 6, 1.) φέρει ἐν ἀναγλύφῳ ἰπ-πόκαμπον ἐφ' οὗ ἐπιβαίνει γυναικεῖα μορφή ἐν-δεδυμένη ποδήρη ἐζωσμένον χιτῶνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπίβλημα, ἐπερριμμένον ἀφελῶς καὶ μετὰ χάριτος ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος (1). Ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης,

(1) Τῆς γυναικεῖας μορφῆς ἐλλείπουσιν οἱ πόδες καὶ τὰ κράσπεδα τοῦ χιτῶνος, τοῦ δὲ ἰπποκάμπου ἐλλείπει ἱκανὸν μέρος ὑπὸ τὸν λαιμόν, ὁ δεξιὸς ἐμπρόσθιος πούς, τὸ ἄκρον τοῦ γαστροπερυγίου καὶ ἱκανὸν μέρος τῆς οὐρᾶς.

τῆς ἀντιθέτου τοῦ πώματος ἐπιφανείας, φέρει ἐγγε-χαραχμένην περωτὴν γυναικεῖαν ἐπίσης μορφῆν, ἐλαύνουσαν ἄρμα συρόμενον ὑπὸ τεσσάρων ἵππων (πίν. 6, 2.) (1).

Ἡ ἐπιβαίνουσα τοῦ ἰπποκάμπου γυναικεῖα μορ-φή, κεκοσμημένη περιδεραῖω περὶ τὸν λαιμόν καὶ φελίω περὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα, κάθηται πλαγίως ἐπ' αὐτοῦ, καὶ κρατεῖ τῆ μὲν ἀριστερᾶ τὰς ἡνίας, τῆ δὲ δεξιᾶ περικνημίδα ἀμυδρῶς διακρνομένην, ἅτε ἐφθαρμένην ἱκανῶς οὔσαν ὑπὸ τῆς κατιώσεως. Ἡ ὅλη στάσις αὐτῆς εἶνε φυσικὴ καὶ ἀπροσποίητος, ἢ δὲ ἔκφρασις σύννου. Ὁ θαλάσσιος ἵππος, ὅστις αἶρει μεθ' ἱκανῆς χάριτος τὸν σωζόμενον ἀριστερόν αὐτοῦ ἐμπρόσθιον πόδα, διακρίνεται ἐπὶ τῆ στάσει τῆς ὠραίας αὐτοῦ κεφαλῆς. Ὁ παχὺς αὐτοῦ λαιμός, ὁ προεξέχων ὀφθαλμός, οἱ ἀναπεπταμένοι μυ-

(1) Τῆς παραστάσεως ταύτης σώζεται ἱκανῶς ἡ περωτὴ μορφή, ἐνῶ τῶν ἵππων μέρη τινὰ ἐνιαχοῦ ἐξηφανίσθησαν ὑπὸ τῆς κατιώσεως.